
Minneord

OSS IMELLOM

Overlege professor Ricardo Laurini døde 22.11. 2012, dagen etter at han fylte 67 år. Laurini var en ekte gründer. Med stor entusiasme etablerte han hele fire patologiavdelinger/-seksjoner i løpet av sitt yrkesliv.

Fremfor alt var Ricardo Laurini en kunnskapsrik og dedikert fagmann, med hovedinteresse sykdom og avvik hos barn i svangerskapet. Han hadde et brennende engasjement for forståelsen av morkaken (placenta), som han kalte «fosterets helsekort, med viktig informasjon om fosterets liv i livmoren».

Ricardo var en urolig globetrotter. Med sin italiensk-argentinske bakgrunn karakteriserte han seg selv som en typisk latinomacho. Vi legger til: En sjarmerende sådan! Etter eksamen ved Universidad de Buenos Aires dro han etter få år til London og ble spesialist i patologi ved Royal Postgraduate School, Hammersmith. Han var fascinert av vikingtiden og ønsket å se det vakre Skandinavia og ble rekruttert til Gades Institutt i 1973. På Haukeland fant han sin Sidsel.

Da Stortinget vedtok at det skulle være patologiavdelinger ved alle sentralsykehus, tok patolog Ricardo og bioingeniør Sidsel utfordringen og dro til Bodø i 1976. Avdelingen var den teknisk best utstyrte i Norge da Laurini dro videre og bygde opp patologiavdelingen ved Sykehuset i Vestfold i Tønsberg i 1980. Derfra dro han til en forskerstilling i Groningen, Nederland, der han forsvarte sin doktorgrad med avhandlingen *Aspects of developmental pathology*. I 1986 ble han professor og sjef for seksjonen for barne- og utviklingspatologi ved universitetet i Lausanne. Mens han var der, knyttet han god og produktiv kontakt med forskningsmiljøet i Malmö/Lund. Han var en uke i måneden i Sverige i forbindelse med dette samarbeidet. Det fortsatte etter at han fra 2000 var med på etableringen av et senter for føtalmedisin ved universitetet i Porto og også da han i 2006 dro tilbake til Bodø som avdelingsoverlege og senere professor i patologi ved Universitetet i Tromsø.

Laurini kom som overlege til Kompetansesenter for barne- og svangerskapsrelatert patologi, Avdeling for patologi, Oslo universitetssykehus, i januar 2012. Han var en engasjert, kompetent og spennende diskusjonspartner når det gjaldt planlegging av videre forskning – og en meget god rutinepatolog. Dessverre ble han alvorlig kreftsyk etter bare et knapt halvår. I løpet av den korte tiden klarte han å markere seg i miljøet ved Oslo universitetssykehus med sitt sjarmerende og vennlige vesen og sin faglige tyngde.

Våre tanker går til hans alltid nærværende Sidsel og sønnen Nikolas.

På vegne av kolleger

Publisert: 5. februar 2013. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.12.1447

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.